

CUESC

Полтавський державний аграрний університет
Центр українсько-європейського наукового співробітництва

Всеукраїнське науково-педагогічне
підвищення кваліфікації

**ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТ – МИСТЕЦТВО
УПРАВЛЯТИ ЧАСОМ
НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОГО ПРАЦІВНИКА**

7 квітня – 18 травня 2025 року

¹²⁵⁶
1996
LIHA-PRES

¹²³³
| Львів – Торунь
Liha-Pres
2025

УДК 005.96:331.31:378.091.12-051(062.552)

Т 14

Організаційний комітет:

Галич Олександр Анатолійович – кандидат економічних наук, професор, ректор Полтавського державного аграрного університету, *голова організаційного комітету*;

Аранчій Валентина Іванівна – кандидат економічних наук, професор, перший проректор Полтавського державного аграрного університету, *заступник голови організаційного комітету*;

Горб Олег Олександрович – кандидат сільськогосподарських наук, доцент, проректор з науково-педагогічної, наукової роботи Полтавського державного аграрного університету, *заступник голови організаційного комітету*;

Дячков Дмитро Володимирович – доктор економічних наук, професор, директор Навчально-наукового інституту економіки, управління, права та інформаційних технологій Полтавського державного аграрного університету;

Писаренко Володимир Вікторович – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри маркетингу Полтавського державного аграрного університету;

Вакулєнко Юлія Валентинівна – кандидат сільськогосподарських наук, доцент, керівник Навчально-наукового центру інформаційно-комунікаційних освітніх технологій та освіти дорослих Полтавського державного аграрного університету;

Дудник Володимир Васильович – кандидат технічних наук, доцент, керівник відділу із забезпечення освіти дорослих та інноваційного розвитку Полтавського державного аграрного університету.

Тайм-менеджмент – мистецтво управляти часом науково-педагогічного працівника: матеріали всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації, 7 квітня – 18 травня 2025 року. – Львів – Торунь : Liha-Pres, 2025. 140 с.

ISBN 978-966-397-512-2

У збірнику представлено матеріали всеукраїнського науково-педагогічного підвищення кваліфікації «Тайм-менеджмент – мистецтво управляти часом науково-педагогічного працівника» (7 квітня – 18 травня 2025 року).

УДК 005.96:331.31:378.091.12-051(062.552)

© Полтавський державний аграрний університет, 2025

© Центр українсько-європейського наукового співробітництва, 2025

ISBN 978-966-397-512-2

ЗМІСТ

Підходи до запровадження в Україні міжнародно-правових норм з питань гендерної рівності Андрущенко І. Г.	7
Планування навчально-методичної та наукової діяльності при викладанні приватно-правових дисциплін Богданець А. В.	10
Тайм-менеджмент як складова інноваційної компетентності науково-педагогічного працівника Бондаренко О. О.	14
Встигнути задокументувати: досвід альманаху «Святий Володимир» Боярська Л. В.	16
Правові засади доступу дітей до Інтернету Бунчук О. Б.	20
Тайм-менеджмент як основна навичка сучасного управління: освітній аспект в епоху цифровізації Бурковська А. І.	23
Справедлива війна у філософії Майкла Волцера: актуальність для України Ваксютенко П. С.	26
Time Bank software system for enhancing personal and team time management Golian V. V., Golian N. V.	30
Застосування тайм менеджменту в HRM-системі підприємства харчової промисловості за умов нестабільності Драган О. І.	31
Проблеми підготовки спеціалістів з вищою освітою за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність» Єсімов С. С.	36
Тайм-менеджмент у воєнний час: виклики та стратегії для науково-педагогічних працівників Карбівнича Т. В.	39
Тайм-менеджмент у медицині: ключ до продуктивності та життєвої гармонії Ковтун Л. О.	43

Використання інтерактивних методів навчання під час вивчення лексики іноземної мови	
Комар І. І.	48
Можливості управління часом науково-педагогічного працівника за умов воєнного стану	
Константинов С. Ф.	51
Цифровий тайм-менеджмент як інструмент підвищення особистої та командної ефективності в проєктному середовищі	
Костенко О. В.	55
Time management as a component of a successful teacher	
Kotelyanets N. V.	59
Технології тайм-менеджменту в професійній діяльності менеджера архітектурно-будівельної компанії	
Кубанов Р. А.	62
Цифрові підходи у формуванні ефективного тайм-менеджменту науково-педагогічних працівників	
Лавриненко С. О.	66
Вплив повномасштабного російського вторгнення на здобуття вищої освіти в Україні	
Лазарук О. В.	70
Евристичні методи тайм-менеджменту для розв'язання складних технічних задач	
Лисенко О. І.	72
Формування естетичного сприйняття майбутніх педагогів мистецьких дисциплін засобами графічного мистецтва	
Лісунова Л. В.	75
Судовий формалізм у справах про встановлення юридичних фактів як неправомірне обмеження права на доступ до правосуддя	
Панфілова-Турчіна А. В.	78
Вплив офлайн та онлайн викладання на науково-педагогічний персонал: роль тайм-менеджменту	
Пахота Н. В.	80
Планування як важлива складова тайм-менеджменту науково-педагогічного працівника закладу вищої освіти	
Плахотнік О. О.	83
Особливості копінг-поведінки дітей із сімей вимушених переселенців	
Погрібна А. О.	85
Тайм-менеджмент як інструмент підвищення ефективності управлінської діяльності в умовах цифрової трансформації	
Полторак А. С.	88

Самоосвіта як складова професійного зростання викладача Пугачова В. М.	91
Тайм-менеджмент як важлива складова самоменеджменту зростаючої особистості Родіна Ю. Д.	93
Тайм-менеджмент у діяльності науково-педагогічного працівника Россоха В. В.	95
Фактори розвитку професійної спрямованості студентів інженерно-педагогічного напрямку підготовки Сасельнікова Т. С.	101
Час вчинення кримінального правопорушення як універсальна кримінально-правова категорія Сийпловіч М. В.	106
Цілі та пріоритети в управлінні часом науково-педагогічного працівника Сподар К. В.	110
Принципи академічної доброчесності при написанні кваліфікаційних робіт здобувачами вищої освіти – іноземними громадянами Стречень С. Б.	112
Тайм-менеджмент викладача вишу у сучасному контексті підготовки фахівців з програмної інженерії Суслов С. В.	115
Роль тайм-менеджменту в забезпеченні кадрової безпеки організації Сухорукова А. Л.	118
Тайм-менеджмент у контексті зовнішньоекономічної діяльності підприємств Тюха І. В.	121
Тайм-менеджмент для жінок-підприємниць: інструменти успіху в бізнесі та житті Федосєєва Г. С.	125
Розвиток та вдосконалення організаційного потенціалу публічної служби в Україні Фросіняк Р. В.	128
Проблема реалізації комунікативної компетентності викладача вищої школи Фучеджі В. Д.	132
Тайм-менеджмент у студентському середовищі: сучасні виклики та підходи Явісія В. С.	134

Time management recommendations for students of technical
and agrobiological specialties
Yakushko K. H. 137

Отримані результати доводять необхідність розробки дієвих методів корекції, спрямованих на розвиток конструктивних копінг механізмів у даної категорії дітей та підвищення їх адаптаційного потенціалу.

Література:

1. Погрібна А. О. Теоретичні аспекти проблеми копінг-поведінки особистості. *Практична педагогіка та психологія: методи і технології* : матеріали всеукр. наук.-практ. конф., м. Запоріжжя, 1–2 липня 2016 р. Запоріжжя : Класичний приватний університет, 2016. С. 147–151.
2. Шебанова В. І., Діденко Г. О. Копінг-поведінка у сучасних психологічних дослідженнях. *Проблеми сучасної психології*. 2018. Вип. 39. С. 368–379.
3. Hobfoll S. E. Conservation of resources: a new attempt at conceptualizing stress. *American Psychologist*. 1989. № 44 (3). P. 513–524.
4. Lazarus R. S., Folkman S. Transactional theory and research on emotion and coping. *Eur. J. Pers.* 1987. V. 1. P. 141–169.

ТАЙМ-МЕНЕДЖМЕНТ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Полторак А. С.

*доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри менеджменту та маркетингу
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна*

У сучасних умовах цифрової трансформації управлінська діяльність зазнає глибинних змін, що потребують нових підходів до організації часу. Постійна доступність інформаційних каналів, нечіткі межі між робочим та особистим часом, швидкоплинність змін вимагають від сучасних менеджерів високої самоорганізації, адаптивності та ефективності у прийнятті рішень. Тайм-менеджмент, який ще нещодавно вважався допоміжною навичкою, зараз перетворюється на стратегічний інструмент управління результативністю.

Різні аспекти тайм-менеджменту як інструменту підвищення управлінської діяльності розглядали у своїх дослідженнях О. Байрамова, А. Говорун, О. Петухова [7], М. Буднік, Д. Дронова [8],

Л. Горета [9], А. Жуковська [10], О. Кошелева, І. Байда, Н. Мятенко [11], Н. Любченко [12], О. Михалойко, В. Гриб, М. Купновицька-Сабаш, І. Михалойко [13], Л. Яніцька, Г. Малишевська, Н. Посернак, С. Білявські [15]

Тайм-менеджмент – це система методів, принципів і технологій організації часу для досягнення особистих та професійних цілей. Класичні моделі (Ейзенгауера, Канбан, Pomodoro, Getting Things Done Д. Аллена [1–6]) ґрунтуються на структуризації завдань, визначенні пріоритетів, делегуванні та самоконтролі. Однак в умовах цифрової економіки класичні підходи потребують адаптації. Висока швидкість обміну інформацією, зростання кількості цифрових каналів комунікації та віддалена робота породжують нові проблеми: цифрове перенавантаження, розфокусованість уваги, часті перемикання задач, що знижують продуктивність менеджера.

Сучасний керівник змушений працювати в умовах багатозадачності, швидких змін та інформаційного тиску. Так, до ключових викликів належать: постійна доступність (очікування негайної відповіді у месенджерах та пошті стирає робочі межі); цифрове виснаження (насичення цифровими інструментами призводить до втрати концентрації); розрив між стратегією і виконавськими процесами (надмірна операційність витісняє стратегічне мислення); відсутність чітких цифрових протоколів. Ці виклики потребують не лише нової культури використання часу, але й цифрових інструментів, які б підтримували ефективність, а не обтяжували її.

Застосування цифрових платформ стало необхідністю в управлінській діяльності. Найбільш поширеними категоріями інструментів є: планувальники (Google Calendar, Microsoft Outlook тощо), які дозволяють візуалізувати завдання та синхронізувати командну роботу; трекери часу, що аналізують витрати часу, допомагають ідентифікувати «часові витрати»; системи управління проєктами, які забезпечують контроль за прогресом виконання завдань та строками; фокус-застосунки, що сприяють зосередженню на одному завданні, зменшуючи кількість відволікань. Ключовою умовою ефективності таких інструментів є їх інтеграція у щоденну управлінську практику, а не формальне впровадження.

Тайм-менеджмент сьогодні – це не лише особиста навичка, а елемент корпоративної культури. Організації, які впроваджують політику ефективного використання часу, демонструють вищу результативність і задоволеність персоналу. Ключовими напрямками формування такої культури є: регулярний тайм-аудит; децентралізація рішень; ритуали продуктивності; розвиток мікронавичок. Менеджери, що володіють такими навичками, більш адаптивні до умов VUCA-середовища.

Отже, управлінська діяльність в умовах цифрової трансформації потребує нової культури організації часу. Тайм-менеджмент, доповнений цифровими інструментами, стає не просто засобом підвищення особистої продуктивності, а стратегічним фактором успішності менеджера і його команди. Організаціям варто інституціоналізувати цю практику, впроваджуючи відповідні політики, навчання та цифрові рішення.

Література:

1. Allen D. *Getting Things Done: The Art of Stress-Free Productivity*. 2001. New York : Viking. 267 p.
2. Covey S. R. *The 7 Habits of Highly Effective People*. 1989. New York : Free Press. 381 p.
3. Davenport T. H., Beck J. C. *The Attention Economy: Understanding the New Currency of Business*. 2001. Boston : Harvard Business School Press. 253 p.
4. *European Management Journal. Managerial Productivity and Digital Workflows: A Review*. 2023. Amsterdam : Elsevier. 210 p.
5. *Harvard Business Review. Time Management in a Digital Age*. 2021. Boston : Harvard Business Review Press. 192 p.
6. Petržílka S., Nianko V., Poltorak A., Pet'ko L., Ridel T. The role of motivation for self-education in the training of public catering workers. 14th International Scientific-Practical Conference on Actual Problems of Improving Farming Productivity and Agroecology, IPFA 2024. Dnipro. 15 April 2024 – 17 April 2024. 200357. DOI: 10.1051/e3sconf/202453802007.
7. Байрамова О. В., Говорун А. В., Петухова О. І. Особливості застосування тайм-менеджменту під час дистанційної освіти у ЗВО. *Інноваційна педагогіка*. 2022. Вип. 54(1). С. 50–54.
8. Буднік М. М., Дронова Д. С. Тайм-менеджмент і сучасні технології. *Бізнес Інформ*. 2023. № 2. С. 257–262.
9. Горета Л. В. Професійний тайм-менеджмент в організації дистанційної форми навчання в закладах освіти. *Перспективи та інновації науки (Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»)*. 2023. № 13. С. 114–120.
10. Жуковська А. Методи планування та розподілу завдань у тайм-менеджменті. *Соціально-економічні відносини в цифровому суспільстві*. 2023. № 1. С. 50–60.
11. Кошелєва О. Б., Байда І. В., Мятенко Н. А. Особливості застосування тайм-менеджменту під час дистанційної освіти. *Питання культурології*. 2022. Вип. 40. С. 207–215.

12. Любченко Н. Самоменеджмент і тайм-менеджмент як Soft Skills керівників і педагогів закладів освіти. *Імідж сучасного педагога*. 2022. № 5. С. 37–44.

13. Михалойко О. Я., Гриб В. А., Купновицька-Сабадош М. Ю., Михалойко І. Я., Михалойко І. С. Вплив тайм-менеджменту на ефективність роботи викладача. *Буковинський медичний вісник*. 2022. Т. 26. № 1. С. 85–89.

14. Полтораки А. С. Позитивна психологія як інструмент мотивації персоналу підприємств. *Modern Economics*. 2023. № 38(2023). С. 132–138. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V38\(2023\)-20](https://doi.org/10.31521/modecon.V38(2023)-20)

15. Яніцька Л. В., Малишевська Г. І., Постернак Н. О., Білявськи С. М. Готовність науково-педагогічних працівників до формування навичок тайм-менеджменту в умовах воєнного стану в Україні. *Grail of Science*. 2023. № 32. С. 298–301.

САМООСВІТА ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОГО ЗРОСТАННЯ ВИКЛАДАЧА

Пугачова В. М.

викладач вищої категорії

*Коледж Приватного закладу вищої освіти «Міжнародний класичний
університет імені Пилипа Орлика»
м. Миколаїв, Україна*

Сучасна освітня галузь перебуває у процесі реформування та вимагає підвищення професійної кваліфікації педагога. Викладач повинен швидко та гнучко реагувати на усі зміни в освітньому середовищі, опановувати нові технології, працювати творчо, володіти комплексом компетентностей (особистісних, соціальних, професійних), які забезпечать саморозвиток. Отже, актуальною стає проблема самоосвіти педагогів.

Український педагогічний словник подає наступне визначення: «Самоосвіта – освіта, яка набувається в процесі самостійної роботи без проходження систематичного курсу навчання в стаціонарному навчальному закладі. Самоосвіта є невід’ємною частиною систематичного навчання в стаціонарних закладах, сприяючи поглибленню, розширенню і більш міцному засвоєнню знань» [1, с. 296]. Самоосвіта педагога відзначається неперервним процесом вивчення нових педагогічних тенденцій, отриманням нових знань, умінь та навичок,